

eje, men ellers skal alt være fælleseje. Det var nu mest det, jeg tænkte på.

Det er en ledelsesmæssig opgave at sørge for, at medarbejdere, uanset hvilken type medarbejdere det er, holder sig inden for de ansættelsesmæssige rammer og er loyale over for virksomheden, uanset om det er en privat eller en offentlig virksomhed. Det er et ledelsesmæssigt ansvar, og på en konference har jeg i øvrigt gjort gældende over for offentligt ansatte ledere, at det vil være misligholdelse, såfremt man tillader, at nogen kan skubbe offentlige kunder over til ens egen private forretning.

Kl. 14:16

Formanden:

Tak til hr. Jonas Dahl og tak til ministeren. Hermed sluttede spørgsmålene til sundheds- og forebyggelsesministeren.

Næste spørgsmål er stillet til videnskabsministeren af hr. Jesper Langballe.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 1437

3) Til videnskabsministeren af:

Jesper Langballe (DF):

Hvilke konsekvenser vil ministeren drage af den undersøgelse, som universiteterne Stanford og Harvard har gennemført af forskningsproduktiviteten på 196 universiteter i 14 lande (omtalt i Magisterbladet nr. 2, 30. januar 2009), og som viser, at Danmark placerer sig »skuffende« midt i feltet efter lande som Sverige, Italien, Australien og Holland – ifølge det amerikanske forsker-team fordi vi satser for meget på den politisk øremærkede strategiske forskning og for lidt på fri forskning, samt fordi vore universiteter har for lidt autonomi og for lidt indbyrdes konkurrence?

Formanden:

Det er ministeren, der lægger for med at besvare det skriftligt oversendte spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:16

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Tak for det. Det er selvfølgelig altid interessant at læse Magisterbladets omtale af forskellige forskningsresultater. I forbindelse med hr. Jesper Langballes spørgsmål drejer det sig altså om en amerikansk undersøgelse af forskningsproduktiviteten. Men jeg må tilstå, at lige akkurat i det her tilfælde er jeg nu meget glad for, at mine medarbejdere i Videnskabsministeriet har kontaktet forfatterne til den amerikanske forsk-

ningsartikel, og jeg er også meget glad for, at vores medarbejdere har fået tilladelse til at læse undersøgelsen, og at jeg kan referere til den her i dag.

I modsætning til, hvordan teksten er blevet udlagt i Magisterbladet og efterfølgende i Politiken, er undersøgelsen ikke en kritik af strategisk forskning, som vi kender det i Danmark. Undersøgelsen kritiserer derimod, at politikerne nogle steder, bl.a. i USA, vælger, hvilke konkrete forskningsprojekter der skal have støtte, f.eks. ud fra hvem der har støttet dem i en valgkamp. Undersøgelsen fremhæver konkurrencemidler som en god måde at sikre kvaliteten på, men understreger, at midlerne skal gives efter kvalitet. Og det er jo netop det, vi gør i Danmark, både når det gælder den frie og den strategiske forskning i vores rådssystem.

Konklusionen er således, at universiteter, der har en stor grad af autonomi, og som samtidig befinder sig i en situation, hvor de skal konkurrere om midlerne, også har bedre forskningsmæssige resultater, og det er netop principper, der gør sig gældende, som vi kender det i dag på de danske universiteter.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 14:18

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker ministeren for redegørelsen. Ministeren har gættet helt rigtigt, jeg har ikke kunnet nå at få den amerikanske undersøgelse, jeg har ikke læst den, og jeg gik nok ud fra, at det ville ministeriet vide at gøre, så de kunne klæde deres minister på til samtalen her.

Men jeg er nu ikke helt tilfreds med svaret, det må jeg sige. Jeg vil sige, at det er muligt, at strategisk forskning betyder noget lidt andet i USA, end det gør i Danmark, men det er her stillet op i modsætning til autonomi, og den udlægning af teksten vil ministeren formentlig ikke bestride. Der er jo ikke tale om universitetsautonomi, hverken for universitetsbestyrelsen eller for forskerne eller for rektoratet, i det øjeblik politikerne har bestemt strategien, nemlig bestemt, hvad det er for forskningsfelter, der skal fremmes. Og det betyder jo så, at der dermed nødvendigvis bliver mindre fleksibilitet, der bliver måske også mindre fleksibilitet med hensyn til at omstille forskningen, og der bliver måske også mindre ildhu, når forskerne ikke skal forfølge deres egne spor.